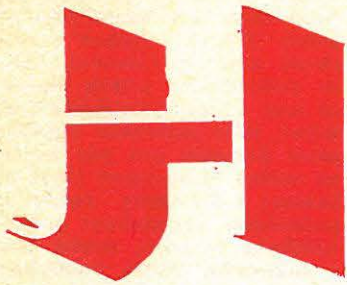

ZPRAVODAJ

53. JIRÁSKOVA HRONOVA

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ POŘÁDANÁ V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1983 NA POČEST 35. VÝROČÍ VÍTĚZNÉHO ÚNORA A LIDOVÝCH MILICÍ.

Zasedli v hledišti

Také včera nechyběli v hledišti Jiráskova divadla při „Ostře sledovaných vlacích“ Kruhu 10 z Hrádku nad Nisou čestní hosté: zasluožilá umělkyně Jiřina Švorcová, herečka Divadla Na Vinohradech; Vítězslav Tondl, ředitel ÚKVČ Praha; Radek Bartovník, zástupce SČDU; Josef Vlček, pracovník KV KSČ v Hradci Králové; Karel Procházka, tajemník KV SSM; Milan Krejsek, předseda Okresní odborové rady v Náchodě; PhDr. Marta Horníková, předsedkyně kulturní komise ONV a šéfredaktorka Nového času v Náchodě a další hosté.

● STŘEDOČESKÝ KRAJ ●

Rok českého divadla

Výrazem oslav Roku českého divadla ve Středočeském kraji nebylo uskutečnění samojedinného podujetí ani rozšíření počtu akcí typu festivalů, přehlídek či soutěží. Výrazem oslav se stala vedle aktivizace řady souborů především poctivá tvůrčí a stále větším počtu poučená práce amatérských divadelních souborů, vyúsťující v kvalitativně stále vyšší úrovni výsledků této práce, i v stále organičtějším sepětí výchovně vzdělávací funkce amatérské divadelní činnosti s její podstatou.

Nelze se nezmínit i o skutečnosti výrazného kvantitativního růstu počtu inscenací přihlášených v r. 1983 do krajských soutěží amatérského divadla. Jen k účasti na přehlídce vyspělých divadelních souborů, z které je prováděn výběr pro JH bylo přihlášeno 20 souborů, dal-

ších 9 k účasti na přehlídce vesnických a zemědělských souborů atd.

Počty přihlášených souborů k účasti v přehlídkách či jednotlivců na nejrůznějších vzdělávacích akcích, jakož i výčet akcí na pomoc amatérské divadelní

Dokončení na str. 2

At' znějí VŠECHNY ZVONY SVĚTA

U příležitosti zcela mimořádného dramaturgického počínu na letošním JH, to jest uvedení velice málo často hraného titulu Zvony Fráni Šrámka, jsme požádali o pár slov vedoucí divadelního souboru Jiří KaSS Poděbrady D. Baštovou.

● Fráňa Šrámek nepatří mezi často hrané autory. A jeho hra Zvony už vůbec ne. Co vás vedlo k tomuto výběru?

„Hru vlastně vybral režisér souboru ing. arch. Pavlíček. Líbila se nám. Je to krásná hra, i když velmi opomíjená. Zaujala nás nejenom svojí dramatičností, ale také a především svým mírovým poselstvím, které je v současné době více než aktuální. A pak jsme si tuto hru vybrali vlastně i proto, že máme rádi Šrámka.“

● O Poděbradech se v poslední době hovoří v amatérském divadle více než často. Především v souvislosti s tzv. FEMADEM

Dokončení na str. 3

NAŠE RECENZE

Ostře sledované vlaky

V posledních letech se stále častěji setkáváme s pokusy o uvádění Hrabalových prozaických děl na jeviště. Je to autor, který přitahuje silou a specifikou své poetiky. Ale právě pro tuto specifiku a poetiku není snadné nalézt odpovídající divadelní ztvárnění. I když u Ostře sledovaných vlaků se jevištní realizace nabízí nejvíce: májí příběh, vystavěné situace, dvě souběžně vedené fabule - dozrávání Hrmý v muže přes vztah

k ženám a ve vztahu k okupaci a dobovým událostem - takže základní téma by mělo jít poměrně jasně sdělit.

V inscenaci hrádeckých se toto základní téma (na rozdíl třeba od loňské inscenace souboru z Karolínky) podařilo určitým způsobem zobrazit a předat jeho sdělení divákovi, nicméně nestalo se tak beze zbytku a bez některých problémů, které nelze opomenout. Jedním z nich je potlačování fabule o Hrmově zranění ideově společenském a důraz na vývoj jeho vztahu k ženám; skutečnost, že především odvážný čin v závěru udělal z Hrmý muže (a nikoliv jen jeho sexuální zkušenost) se tak ocitá v pozadí. Je ovšem třeba inscenaci přiznat, že její dramaturgicko režijní

Dokončení na str. 2

DNEŠNÍ PROGRAM 53. JH

9.00 Pohovor odborné komise s DS Hrádek n. N.	Klub JD
9.00 Diskusní kluby	ZŠ
13.30 Schůze OŠ	Klub JD
14.00 Diskusní klub pro zahraniční delegáty	SOU SSD
16.30 DS Poděbrady - Zvony	JD
16.30 Koncert - Korekce, SZK Broumov	park AJ
18.30 Vítání DS Vodňany	schodiště JD
19.30 DS Poděbrady - Zvony	JD
21.00 Taneční zábava	Slavie
21.15 Film: Panna a netvor	park AJ
21.30 Beseda s DS Poděbrady	Klub JD

STŘÍPKY ze zákulisí

CIZOJAZYČNĚ O DIVADLE

Dnes ve 14 hodin mají svůj diskusní klub o zhlédnutých představeních a patrně i o obecnějších otázkách amatérského divadelnictví u nás zahraniční účastníci Jiráskova Hronova. Pohovoří s nimi členové odborné poroty doc. dr. Jan Císař CSC., Tomáš Engel a Libuše Zbořilová.

ZÁZRÁKY SE DĚJÍ

V letošním roce ubytování, doufejme, že ke spokojenosti všech opět zajišťuje SZK ROH MAJ Hronov. Jeho pracovníci v Hronově mají po celý den plné ruce práce, neboť vyjít vstřícně přáním všech hostů není jednoduché. Vždyť jen k 30. 6. bylo požádáno o 70 noclehů více, než bylo možné vzhledem ke kapacitě splnit. A přece přijedeli někdo a nemá ubytování, nepostaví se k němu s. Eva Šiková a s. Božena Kultová zády. Dlouho hledají možnou skulinu, (třeba někdo nepřijel), až se nakonec vše podaří vyřešit k oboustranné spokojenosti, jako tomu bylo např. v případě jednoho slovenského souboru.

VSTRÍČ ZÁKAZNÍKOVI

Tak nějak zní nepsané heslo poskytovatelů služeb. O jeho úspěšné naplňování se snaží v posledních letech i podnik Restaurace Náchod, který před letošní přehlídkou provedl generální opravu Sokola, Modré hvězdy a kompletního interiéru Radnice, v spolupráci se závodem ČKD Hronov se zlepšila i tvář Slávie. Jednou z novinek, které si na nedostatek zákazníků rozhodně nemohou stěžovat, je i „zahradní restaurace“ na náměstí, kterou se podařilo otevřít i přes katastrofální nedostatek kelímků. Kapacita 60 míst bývá zpravidla vytižena stejně jako personál, neboť tržba z prvního dne prodeje činila více jak 13 tisíc korun.

ANI HORKO JE NEZLÁKALO

Distribuci veškerých propagačních tiskovin v průběhu Jiráskových Hronovů má na starost Ivana Brandová, učitelka ZŠ v Hronově, která má vždy kolem sebe sbor mladých kolportérů. Letos jich je patnáct a jejich výdrž prodávat po celý den brožury, Zpravodaje atd., i to že je ani sálající horko nezláká k vodě, zaslouží obdiv.

O ŠUPINU VÍC

Organizační štáb 53. JH zařadil i letos pro velký zájem jedno mimořádné představení. A tak ve středu 3. 8. v 15.00 hodin máte možnost zhlédnout v Jiráskově divadle Markétu v podání vodňanského divadelního souboru Šupina.

Premiérovým představením v sokolovně ve Žďárkách bude zítra odpoledne a večer hra „Markéta“, kterou podle Vladislava Vančury upravil pro vodňanskou ŠUPINU režisér František Zborník.

NAŠE RECENZE

Ostře sledované vlaky

Pokračování ze str. 1
Koncepte se vyznačuje jistou obratností v práci s výchozím textem a schopností logicky řadit základní dějová fakta a že se snaží maximálně vyjít z možností a schopností souboru. Bohužel ne všechny prostředky, které k tomu zvolil, byly voleny či použity šťastně. Je to především práce se stroboskopem a volba hudby. Patrně tyto prostředky měly pomoci organizovat výstavbu inscenačního tvaru a pokusit se navíc o těsnější sepětí se současností, nicméně vzhledem ke způsobu jejich využití, který byl víceméně mechanický (členění stříhů a obrazů) a nikoliv funkční, dramatický, významový (takový byl pouze náhodně např. ve scéně sebevraždy či smrti Hrmu v závěru), docházelo k retardaci příběhu a nežádoucímu rozdrobování celku. Snaha pomoci tak herecky nepřilíš zkušnému a fundovanému kolektivu, aby se

STŘEDOČEŠI VE DVOU MĚSTECH

Krajská přehlídka vyspělých divadelních souborů Středočeského kraje byla uspořádána v březnu a v dubnu na počest 35. výročí Února a k Roku českého divadla.

Vybrané soubory - zhlédnuty byly všechny přihlášené - se představily v Nymburku a v Rakovniku, obě místa byla, jako každý rok, vhodně doplněna nesoutěžními představeními pro děti. I dvě inscenace pro dospělé byly nesoutěžní, v Nymburku domácí soubor a Tyl z Čelákovice, který se už na podzim zúčastnil Národní přehlídky ve Svitavách.

Dramaturgie byla zajímavá, pestrá a dokazovala i v inscenačním výsledku, že středočeské soubory se připravily v sezóně velmi zodpovědně. Nymbur-

ští diváci zhlédli na zahájení Naše furianty v Macháčkově úpravě (Žebrák), Zprávu o chirurgii města N (Sázava), Velice podivuhodný příběh ctnostné ženy z Efezu (Mnichovo Hradiště). Dále autorskou hudební práci Komédie pro pár kapek na motivy Mandragory (Lysá n. Labem) a Šrámkovy Zvony v podnětném nastudování poděbradského souboru. Druhá část v Rakovniku začala Vojnarkou místního Tyly, potom jsme viděli další autorskou práci Horčeka aneb Modelování (Anfas -Černošice), z posledních let života K. H. Máchy, Její pastorkyňa (Kralupy n. Vlt.), Sluhu dvou pánů (Ml. Boleslav) a slánský soubor uzavřel část komedií Stromy umírají vstoje. Poslední soutěžní představení Měšťáků odpadlo pro onemocnění v souboru.

Soubory tedy nastudovaly čtyři naše klasické předlohy - včetně zapomenutého Šrámka - jednu hru současného, dvě vlastní autorské práce, dvě hry pokrokové západní dramatiky a jednu ze světového klasického odkazu. Připočteme-li neuskutečněné Gorkého Měšťáky, jde o výběr, který dává dobré vysvědčení. I v tom, že soubory správně pochopily RČD jako rok divadla, nikoliv jen české dramatiky.

Samozřejmě ne všechny inscenace plně uspěly ve výsledném tvaru. Ukazuje se, že např. současná hra, jen zdánlivě jednodušší, není lehkým případem pro režii i herce, že autorské divadlo musí být pro diváka čitelné už na jevišti ne až při vysvětlení režiséra, že mládí na jevišti není nutno slučovat s podbízivostí bez příslušné míry vkusu. Přehlídka v Rakovniku

Dokončení na str. 4

● STŘEDOČESKÝ KRAJ ●

ROK ČESKÉHO DIVADLA

Pokračování ze str. 1

činnosti - ostatně, zdaleka by na něj nepostačil rozsah tohoto článku - nám napoví mnohé o širokém zájmu amatérských divadelníků, stejně tak o velké a mnohostranné péči, která je amatérskému divadlu v kraji věnována. Výčet těchto skutečností však neozřejmí nic z toho, co se dotýká kvalitativní stránky této činnosti. Tedy alespoň několik málo slov k tomuto aspektu.

Potěšující skutečností letošního roku se stal např. fakt, že z 12 soutěžních představení krajské přehlídky vyspělých divadelních souborů (Středočeské divadelní hry v Nymburce a Wintřův Rakovník), bylo 7 na takové úrovni, která odpovídá kri-

teriím přehlídek vyšších než krajských. Krom poděbradského souboru, který vystoupí (vystoupil) na letošním 53. JH, se tato slova vztahují na soubory z Kralup n. Vlt., Vysoké Libně, Mnichova Hradiště, Mladé Boleslavi, Žebráku a Rakovniku. Není daleko doba, kdy sama krajská přehlídka nečítala ani oněch sedm představení.

V květnu skončila absolventským představením tzv. krajské tvůrčí dílna divadla, tj. cyklického vzdělávání tématicky zaměřeného na autorské divadlo. Bylo zde dosaženo pozoruhodných výsledků. Některé z nich je možné posoudit v říjnu na festivalu v Poděbradech. Zkuše-

nost této velice zdařilé vzdělávací akce bude zúročena v kursu Lidové konzervatoře S KSK nazvaném Autorské divadlo, jehož zahájení je připraveno v následných měsících.

Jak jsme v našem kraji oslavili Rok českého divadla?

Poctivá a kvalitní práce souborů, jejich režisérů, jakož i péče metodických zařízení spolu s dalšími kulturně výchovnými institucemi, navazující na mnoho let systematické a cílevědomé práce v rozvoji amatérského divadla ve Středočeském kraji, přinesla v roce 1983 dobré výsledky, které jsou vkladem pro další úspěšnou práci a zároveň i nejlepší příspěvek k oslavám Roku českého divadla.

Milan Strotzer

FEMAD pojedenačt

První a druhý víkend v měsíci říjnu bude v poděbradském divadle Na kovárně již tradičně patřit experimentálnímu, netradičnímu, dramaturgicky, inscenačně, režijně a herecky neotřelému, inspirativnímu atp., především však mladému amatérskému divadlu. Festival mladého amatérského divadla v Poděbradech, u jehož kolébky stáli bývalí redaktori Amatérské scény Jiří Beneš a dr. Pavel Bošek, bude nejen přehlídkou inscenací, ale i pracovním setkáním amatérských divadelníků z celé ČSSR.

Co na FEMAD uvidíte? Ve čtvrtek 29. 9. Malou scénu OKS a LŠU Gottwaldov s hrou M. Calábka Krásná Františka, 30. 9. Malé divadlo ZK ROH STZ Ústí n. L. s hrou B. Brechta Matka Kuráž a absolventy tvůrčí dílny klubového divadla S KKS Praha v autorském představení Studie požáru, 1. 10. DS Klubu pracujících z České Lípy v kolektivní práci Oidipus podle Sofokla a soubor „Z“ DO SZM Zelenec při Trnave v Brechtově hře Matka Guráž.

O týden později, ve čtvrtek 6. 10. uvidíme inscenaci hry národního umělce Fráni Šrámka Zvony v nastudování domácího

Dokončení na str. 4

At' znějí

VŠECHNY ZVONY SVĚTA

Pokračování ze str. 1

- festivalem mladého divadla. Jakým způsobem se na tomto festivalu podílí váš soubor?

„Asi tak jako každý domácí soubor při podobné přehlídce kdekoliv. Děláme hostesky, staráme se o soubory, náš režisér Pavlíček vede a řídí odborné semináře. Celá akce kdysi vznikla z více méně náhodného nápadu, ale ujal se a my bychom jej chtěli uchovat i co nejdéle do budoucna.“

Děkuji Vám za rozhovor.

K inscenaci „Jana Roháče“ v provedení hronovského divadelního souboru SZK ROH MAJ se vracíme ještě jednou obrazně.

JAN ROHÁČ

Tři dny před premiérou

Jiráskova hra Jan Roháč byla zadána už před válkou; teprve nyní ji policejní cenzura uvolnila. Vojan nedávno odmítl Attilu ve hře Růženy Jesenské, nechtěl hrát lupiče; zato ochotně přijal titulní roli v Roháči, protože věděl, že v ní může posílit národní sebevědomí.

Jirásek byl nemocný a v dopise Kvapilovi vyjádřil obavu, jak bude hra přijata; čekal, že zejména Hilbert „popraví asi Roháče ještě potupněji než zavilý císař Zikmund“.

— Žádný strach, řekl Vojan, když přečetl Kvapil dopis členstvu.

Hra se začínala u Lipan před tragickou bitvou; pokračovala v Praze, pak přišli Roháčovi poslové k Zikmundovu dvoru, děj se přesunul na Roháčův Sion a končil krutým rozsudkem, který poslal Roháče se vši čeledí na šibenici.

Vojan si zvolil klidný, vyrovnaný postoj a velitelský tón. Zahleděný do sebe prozrazoval reka krok za krokem. Při králově soudu odrážel jeho krutostí ledovým klidem; tak zůstal vítězem.

Premiéra se konala 25. října 1918.

Od svého otevření nezažilo Národní divadlo takové bouře

potlesku, byl v něm souhlas, vyjádření svornosti, touha po nových výzvách.

Vojanův husitský válečník dýchal zároveň s hledištěm a s celým českým světem těch dní. Při obléhání hradu jeho postava ještě rostla a v obraze závěrečném se stal ztělesněním odboje. Zachmuřený, a šedým knírem, s řídkými poletujícími vlasy, v hrubém kolíři po kolena, na prsou kožený pancíř, na hlavě šišák — tak si ho ukládali diváci do paměti. Roháč byl ze všech Vojaných odbojníků nejmohutnější, když odchází na smrt křičel na Zikmunda:

„Bouře jde za mnou — a udeří tebe a tvůj rod!“

Zikmund se díval oknem na srocní lidu a nazval všechny Čechy vztekle:

„Prokletí Roháčů!“

Obecenstvo přijalo tu urážku potleskem jako vyznamenání.

František Kožík
(úryvek)

NEVĚROHODNĚ ŠRÁMKOVY ZVONY?

Mluvil řečí přímou

Jen málokterý český básník je tak obecně známý jako Fráňa Šrámek. Někdo si při vyslovení jeho jména vzpomene na báseň Splav nebo Raport, druhý na Měsíc nad řekou nebo román Stříbrný vítr. A přece na Zvony, titul, který dnes uvidíme v podání divadelního souboru Poděbrady, si vzpomene jen málo z nás.

Mezi prvními díly, jimiž se Šrámek ohlásil na veřejnosti, nechybělo ani drama. Již roku 1905 se představil v souvislosti se studentskými slavnostmi jednoaktovkou Červen. Ale můžeme jmenovat i další: Dvě království, Pravda. Období zralé dramatické tvorby začíná však až Létem, které bylo v roce 1915 úspěšně uvedeno na scénu Národního divadla režisérem Jar-

slavem Kvapilem, jenž také Šrámkovi o této hře přímo píše: „... poslední dobou mne málo co naplnilo tak živým, teplým a milým dojmem, jako tato Vaše půvabná práce. Mám z ní opravdovou radost — ale také strach. Strach jakožto člověk, jemuž připadá úkolem ztělesnit ji na jevišti... A pak nevím, nevím, podaří-li se divadelním prostředkem vůbec vystihnout

tu krásu, voňavou atmosféru Vaší komedie...“ Avšak obavy byly zbytečné. Ohlas Léta byl v tíživé atmosféře války velice silný...

A to bylo pro Šrámka povzbuzením do další dramatické tvorby.

Dne 26. července 1914 vstoupila do života Fráni Šrámka válka. V srpnu odjížděl jako voják na haličskou frontu... A tak do všech oblastí literární tvorby autora vstoupila hrozná válečná zkušenost. Nejsmutnější výpověď o ní je snad v povídkách Žasnoucí voják. Do nejvýraznější podoby dospěl Šrámkův anti-

Dokončení na str. 4

HUMOR před i za oponou

POMNÍK ZA VANU

Brepty jsou u divadla téměř na denním pořádku. A to nejen u profesionálních herců, ale i u ochotníků. V jednom nejmenovaném půvabném městečku v severovýchodních Čechách se před lety rozhodli nastudovat hru Valentina Katajeva Milión trápení. V předposledním aktu má říkat představitel Prasatkovy: „Hned bych tomu člověku, co vynášel vanu, dal postavit pomník.“ (Vracel se totiž právě z koupelny.) Jenomže jednoho večera si to popletl a vznikl krásný brept: „Hned bych tomu člověku, co vynášel pomník, dal postavit vanu!“ Obecenstvo se rozesmálo, ale představení potom už pokračovalo bez dalších závad až do konce.

VYSLYŠEL VOLÁNÍ

Národní umělec Stanislav Neumann prožíval své začátky u Zöllnerovy společnosti, kde poprvé hrál v dnes už zapomenuté operetě. V prvním výstupu se měl objevit na scéně na určitou narážku. Stál tedy za stromem — každý pořádný divák musel poznat, že dveře a nad nimi závěs sítě s listovím, je mohutný buk — a čekal. Narážka nepřicházela, protože herci, jak už to bývalo, extemporovali co chtěli, zato však dialog na jevišti se stával každou další vteřinou obtížnějším. Konečně se operetní krasavice naklonila ke svému partnerovi a řekla mu něžně d ucha: „Tak kde je k sakru ten druhej vůl!“, Artikulovala tak krásně, že celý sál to mohl lehcce opakovat. Jelikož Neumann pozorně sledoval, co se na jevišti děje, usoudil, že ho tam asi postrádají. Vstoupil proto rozšafně na scénu, a to si dovedete představit diváky. Celý sál doslova řval smíchy: „Ten druhej vůl už přišel!“

JAK VYKOLEJIT VLAK

Jeden z posluchačů AMU dostal tuto hereckou etudu: „Jste partyzán a máte vykolejit vlak.“ Proč chodit ke kovářičkovi, když se dá jít rovnou ke kováři. Šel tedy na ředitelství státních drah. Nevím, proč se někdy vytýká úředníkům ČSD jistá neochota. Alespoň v tomto případě vysvětlili posluchači velmi ochotně, že vlak je možno nejlépe vykolejit v zatáčce, rozšroubujeme-li vnější kolej. Teprve když posluhač bral za kliku, jeden z úředníků, téměř smrtelně bledý, zařval: „Ježíšmarjá, a proč to vlastně potřebujete vědět?“

Mluvil řečí přímou

Pokračování ze str. 3

militarismus v satirické komedii o třech dějstvích „Hagenbek, jejíž premiéra byla ve Vinohradském divadle za režie K. H. Hilara 2. srpna 1920. Kritický ohlas Hagenbeka však nebyl v té době autorovi příznivý... Kritici nechtěli přiznat oně „rudé barvě revoluce“ ani tu existenci, kterou Šrámek zaznamenal podle dobové skutečnosti.

„Válka je osudová síla“, podle další Šrámkovy hry **Zvony** (uvedena na Národním divadle 22. dubna 1921), „která rozvrátí dosavadní morální řád vesnice a způsobí výbuch zlých pudů v lidech“.

Kritik J. Hora měl ve své stati v Rudém právu k dramatické

mu příběhu námitku nevěrohodnosti. „... Stávalo se, když našim vesničánům brávala soldateska zvony, že docházelo spíše k vášnivému odporu, nebo že vesničané zvony zakopávali, než aby jen tak uposlechli a pak zdrcení vrhli se v náruč kalných pudů, jak to líčí s takovou vervou Šrámek...“ V jiném referátu se ozve i výtky hrubého naturalismu.

Už v Hagenbekovi se silně ozývaly ostré tóny uměleckého expresionismu. Ve Zvonech byl ještě stupňován až k hranici estetické únosnosti. A tak i v autorských charakteristikách se objevují „překotné, mnohost věcí ztvárňující pohyby rukou, rozviklaná hlava, bludné koule očí pod štítkem“ a pod.

Naproti expresionisticky vyznatým Zvonům má poslední

dramatické ztvárnění tématu války ve hře **Soud** (Vinohradní 1925) už zcela utlumené intimité ladění. Zde už doznívá zlá zkušenost z války.

Na první hry z doby předválečné, na prvotinu Červen, navazoval **Měsíc nad řekou**, uvedený na Vinohradech režisérem Kvapilem v roce 1922, kterému žádný kritik nemohl upřít suggestivní básnickou atmosféru, schopnost navodit citové pohnutí.

Fraňa Šrámek nepatřil k těm umělcům, kteří si musí na porozumění a ohlas dlouho čekat. Mluvil ke své současnosti řečí přímou. Vyslovoval její otázky, její bolesti, její trýzně i naděje. A vyslovil to všechno jako svůj osobní prožitek, jako svou subjektivní zpověď, jako svůj osud a zápas. AK

Středočeši ve dvou městech

Pokračování ze str. 2

byla obohacena o třídní školení režisérů, kteří nejen zhlédli představení ale seminární formou praktické výuky pracovali pod vedením J. Černíkové, R. Felcmana a Z. Pošivala na předem daných textech z Vampilova. Zkušební „králiky“ jim ochotně dělali mladí herci z rakovnického Tylu.

Výborná návštěvnost i organizace - zvláště v Rakovniku díky domácímu souboru - otevřené diskuse, to vše patřilo k úspěchům krajské přehlídky, která prokázala další možnosti tvůrčí divadelní práce středočeských souborů.

Jaroslav Šindelář,
předseda krajské poroty

FEMAD pojednání

Pokračování ze str. 3

divadelní souboru JIŘÍ KaSS Poděbrady, 7. 10. Dividýlko ZK ROH Slaný s hrou J. Šímy Status Quo a DS Paleta ZV ROH ŽS Hostovice ve hře nazvané Růže tentokrát ne z Jericha z pera vedoucího souboru R. Krause, 8. 10. RS Doprapo KD DP hl. města Prahy ve hře T. Masáka a A. Pernici Pohádka pro dva pláště, Anebdivadlo OKD Praha 3 s hrou bratří Čapků Adam Stvořitel a jak poslední představení festivalu divadlo „X“ MěKS S. K. Neumanna z Brna v inscenaci Velitelem města Bugulmy aneb Zpráva o Jaroslavu Haškovi, tj. autorského přepisu prozaické předlohy J. Haška P. Bílkem a Z. Turbou. Milan Strotzer

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM 53. JH

9.00 Pohovor odborné komise s DS Poděbrady	klub JD
9.00 Diskusní kluby	ZŠ
13.30 Schůze OŠ	klub JD
16.30 DS Vodňany — Markéta	Žďárky
16.30 LS Paraván Náchod — pohádka	park AJ
16.30 Beseda o Jiráskově Lucerně	klub JD
18.30 Vítání DS Přerov a Karlovy Vary	schodiště JD
19.30 DS Vodňany — Markéta	Žďárky
21.00 Taneční zábava	Slávie
21.15 Diafon: rekonstrukce Národního divadla	park AJ
21.30 Beseda s DS Vodňany	klub JD

Nasbíráno na schodech (divadelních)

Manželé O., Bratislava

„Líbilo se nám to více než loňské představení z Karolíny. Ale myslíme si, že efektů bylo zbytečně mnoho a že mohly být využity ve vyhraněnějších situacích a ne při příchodech a odchodech herců. Líbil se nám herecký výkon hlavního představitel a moc se nám líbila hudba.“

I. P., DS Úpice

„Je to pěkné představení, líbilo se mi po herecké stránce. Ale toho stroboskopu mi připadalo mnoho, použil bych ho úsporněji.“

M. M., Sobotka

„Myslím, že v inscenaci bylo mnoho dobrých hereckých výkonů, ale velmi mi vadilo to mrkání světla. Pak si myslím, jestli by toto představení nebylo přijato lépe jako představení klubové než jako představení ve velkém divadle. Ale naprosto

chápu, že ti, kteří je z kraje vyslali, chtěli poslat to nejlepší a to vzhledem k hereckým výkonům tato inscenace patrně byla.

P. H., ND Praha

„Hráli to bohužel o něčem jiném, než co Hrabal napsal. Hra je víceméně tragikomédie, oni se bohužel pokládají příliš do komiky. I když je pravdou, že

Ostře sledované vlaky

v závěru se to lepší. Zásadní omyl je podle mne ve způsobu použití stroboskopu — při jeho použití lidé v hledišti zavírají oči a nevidí tak řadu důležitých věcí, které se na scéně odehrávají.“

V. J., Znojmo

„Představení se mi příliš nelíbilo, mám dokonce k němu

Spokojenost na tvářích manželů Evy a Václava Rolečkových včera v podvečer značila, že odpolední představení souboru IRIS OKD Praha s Drdovou pohádkou „Jak princezna hádala až prohádala“ se v Jiráskových sadech vydařilo. A to byl spolu s tím, že Eva Rolečková je upravovatelkou původního textu a režisérkou představení, dostatečný důvod, abychom se jí zepřítali na vizitku souboru:

„IRIS pracuje v tomto složení dva - tři roky, tato pohádka měla premiéru 28. listopadu loňského roku při krajské přehlídce v Praze, odkud si Václav Roleček odvezl cenu za hudební

IRIS se představuje

složku. Jinak kádr souboru tvoří absolventi LŠU na Žižkově, kteří se po skončení „Lidušky“ nechtěli rozejít a tak se narodil IRIS. Dnes měla pohádka svojí jedenadvacátou reprízu a viděli ji diváci v řadě měst. Neorientujeme se však jenom na pohádky, nastudovali jsme hru pro dospělé novelu Prosper Merimée: Kronika vlády Karla IX kterou jsme nazvali „Hry něžně krvavé“, neboť pojednává o období Bartolomějské noci a hlavně o tom, co má toto 16. století říci dnešnímu člověku. Pohádek se ovšem nezříkáme a chystáme „Historii o Vasiliji zlatovlasém, královi české země“, která vychází z původního textu z 18. století.“

Manželé Rolečkoví však nejsou na JH žádnými nováčky, neboť Václav Roleček je zde letos už popatnácté.

velmi vážné výhrady. Snad si to ani Hrabal nezaslouží. Jediná věc, která mě v inscenaci zaujala byla práce režiséra se světly při přestavbách — takhle nějak si představuji moderní režii. A taky bych ocenil funkčnost scény. Herecké výkony byly na rozličné úrovni, vcelku mě zaujal představitel role výpravčího Hubičky. Táhlo mě to do divadla — znám knížku, viděl jsem film — ale celkově mě představení zklamalo.“

R. L., DS Karel Čapek Děčín

„Představení se mi nelíbilo. Vůbec atmosféra v divadle byla nulová. Celkem mám výhrady i proti svícení. Ani herecky mě nikdo nezaujal. Znam dobře herecké kvality představitel výpravčího Hubičky. Ale tentokrát se mi zdálo, jakoby byl příliš režisérem manipulován do polohy, která mu příliš nesvědčí.“